

sælbe maaskee kunne give Anledning til Tvivls-
 maal — da Saadant ikke behøves for at bringe
 denne Lov i Anvendelse. Det vil først blive
 nødvendigt at have en saadan fast Grændse
 givet; dersom man gaaer ind paa Endrings-
 forslaget under Nr. 6, som sætter en Afstand
 af 30 Alen; thi for at vide, hvor disse 30 Alen
 ende, maa man ogsaa vide, hvor de begynde,
 og saa kommer man til den Forbring, som den
 ærede Forslagsstiller opstillede, og som han selv
 sagde var et Arbeide, der vilde tage flere Aar,
 nemlig at see at faae Grændseffjeldet mellem
 Fastlandet og Havet bestemt for alle Dänmarks
 Kyster — et Arbeide, som jeg, idetmindste for
 mit Vedkommende, skulde frabejde mig at gaae
 ind paa. Hvor Mangelen af en saadan fast
 Grændse i enkelte Tilfælde kan give Anledning
 til Retstvist, maae de Vedkommende see at faae
 denne løst paa sædvanlig Maade ved Domstolenes
 Mellemkomst. Hvis imidlertid den ærede Rigs-
 dagsmand anseer det for tvivlsomt, hvor Grændse-
 ffjeldet er, kan han umuligt ville gjennemføre
 en Bestemmelse, der gaaer ud paa at tage et
 bestemt Alenmaal til Udgangspunkt, da det er
 givet, at dermed er det ikke gjort, saameget
 mere, og deri er jeg ganske enig med den ærede
 sidste Taler, som Forholdene ere forffjellige paa
 de forffjellige Steder, og derfor troer jeg, at
 hans Anse netop vil ramme en saadan Be-
 stemmelse som den her foreslaaede, nemlig at
 man ikke for meget ueensartede Forhold kan
 give en eensartet Regel; thi hvad der maaskee
 er meget for meget paa det ene Sted, er igjen
 meget for lidt paa det andet. Jeg skal kun
 leilighedsvis bemærke, da det ikke alene gjælder
 om dette Endringsforslag, men det Samme
 kan siges om flere andre, at de fordrer af denne
 Lov, at den skal afgjøre de Spørgsmaal, der
 kunne opstaae for alle de enkelte Steder — en
 Opgave, som den imidlertid paa ingen Maade
 har paataget sig at løse, og som den heller ikke
 paa nogen Maade kan løse. Efter hvad der
 er anført af en æret Rigsdagsmand fra det
 vestlige Jylland (Madsen), er det mig klart, at
 der ikke vil være Brug for denne Lov i de af
 ham i hans Endringsforslag nævnte Fjorde;
 men det er mig vitterligt, at der er mangfoldige
 andre Steder, hvor der heller ikke nogen-
 sinde vil kunne opstaae Spørgsmaal om An-

vendelsen af denne Lov, fordi Forudsætningerne
 for den ikke findes der; men deraf følger, at
 hvad der gjælder for disse Fjorde: Ringkjøbing-,
 Nisum- og Stabilsfjorde, gjælder ligeledes
 mangfoldige andre Kyststrækninger, nemlig at
 der ingen Brug der er for Loven. — Med
 Hensyn til alle de Spørgsmaal, der ere gjorte
 om, hvorvidt man ved denne Lov vil tilstede
 de Ciere, som have Eiendomme, der støde op
 til Havet, en Rettighed, som ikke tilkommer
 dem, og om hvis Tilværelse de maaskee ikke
 have drømt, til det faste Land, som ligger mellem
 den egentlig dyrkede Jord og det ligefremme
 Hav, maa jeg gjøre samme Bemærkning som
 før, at derom indeholder Lovforslaget ikke et
 eneste Ord. Er der Noget, det være sig Pri-
 vate eller det Offentlige, som kan bestride en
 Ret, der i den Henseende maatte gjøres, eller
 vil man gjøre en Ret gjældende, som nægtes
 af Andre, da er det Noget, som ligger ganske
 udenfor hele det Spørgsmaal, som her beskæf-
 tiger os. Det Samme maa jeg sige med Hen-
 syn til det Forsøg, der er gjort i Endrings-
 forslaget under Nr. 1 paa at faae fastslaaet en
 Ret, som slet ikke omdisputeres. Forslaget
 gaaer ud paa, at Enhver skal beholde den Ret,
 han hidtil har havt, undtagen i det Tilfælde,
 som udtrykkelig deri nævnes; men det er dog
 ikke at give En Noget, at lade ham beholde,
 hvad han hidtil har havt; thi hans Hjemmel
 dertil ligger jo netop deri, at han hidtil har
 havt det, og naar man nu kun undtager det
 Tilfælde, i hvilket den ærede Forslagsstiller jo
 ogsaa selv mener, at der er Grund til at gjøre
 Undtagelse, bliver Forholdet jo netop, som det
 nu er; men til at sige, at det er saaledes, er
 der ikke mere Grund end til at hævde Noget
 en Rettighed, som der aldeles ikke paa nogen
 Maade er omtvistet. Det, hvorefter Spørgs-
 maalet dreier sig, er, om der er Grund til i
 det enkelte concrete Tilfælde og efter en Un-
 dersøgelse af de stedfindende Forhold at ind-
 rømme de Grundeiere, hvis Grunde støde op
 til Havet, en Ret, som ikke ubetinget tilkommer
 dem, og i den Henseende skal jeg tillade mig
 at bemærke, at det netop ved det lille Lov-
 udkast, jeg udarbejdede, var min Hensigt ikke at
 gjøre mere ud af Loven end nødvendigt. Jeg
 troer, at jeg allerede har nævnt, at jeg fore-